

Det samme gælder selvfølgelig også, når ministeren citerer fra min pressemeddelelse og så lige giver den en lille drejning, og så kan man igen polemisere.

Men det, der undrer mig mest, er, at ministeren slutter af med at sige: Det her skal vi trykt overlade til vælgerne. Må jeg så spørge: Hvorfor har Venstre og De Konservative så i Folketingets Europaudvalg tilsluttet sig, at der skal indføres et forbud mod, at man kan sidde i Folketinget og samtidig sidde i Europa-Parlamentet? Hvorfor kunne det ikke også være overladt til vælgernes afgørelse? Hvorfor er der lige noget på dét område, hvor Venstre synes, at her skal vælgerne ikke have lov at bestemme, her skal vi regulere?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu mestrer jeg ikke disciplinen polemik på noget særlig højt niveau. Så det var ikke et polemisk indlæg, jeg holdt. Det var et logisk indlæg, jeg holdt. Hvad er beskyttelsesformålet? Hvad er det, man vil opnå med lovgivningen? Og hvis man kerer sig om, at folketingsmedlemmer skal have tid til at være folketingsmedlemmer og derfor ikke kan være borgmestre samtidig, må man jo forfølge det logisk. Hvis folketingsmedlemmer er beskæftiget med andet ved siden af folketingshvervet, så skal vi vel også på jagt efter det?

Hvis det er det modsatte, der gør sig gældende, nemlig at det er et problem, at borgmestrene ikke kan passe deres borgmesterjob, fordi de samtidig skal være i Folketingssalen, så er det vel lige så stort et problem, at en borgmester er næstformand for Kommunernes Landsforening eller bestyrelsesformand for KommuneKredit, Kommunedata, Kommunernes Revision eller alt muligt andet, der også tager tid. Det er da logisk.

Kl. 15.50

Må jeg så ikke sige til spørgsmålet om dobbeltmandater i relation til folketingsarbejdet og Europa-Parlamentet, at der jo altså er den meget store forskel, at Europa-Parlamentets væsentligste aktiviteter udfolder sig i henholdsvis Bruxelles og Strasbourg, som er lokaliseret et stykke væk fra de danske kommuner, hvorimod afstanden mellem alle danske kommuner og dette parlament jo i det forhold er ganske beskedent. Det er en væsensforskel i de grundvilkår.

Men hovedpointen er altså, at hvis man vil være respektfuld over for vælgerne, skal man

vel lade vælgerne bestemme det. Jeg tror ikke, at folketingsmedlemmer generelt har noget ønske om, at vi skal indføre præcise regler om tilstedeværelse og fremmødeprocenter. Det er vel ikke tanken med folketingsarbejdet, at vi skal installere et stempelur nede ved døren, og så skal man kunne dokumentere et eller andet bestemt fysisk nærvær. Jeg tror ikke, det er det, vælgerne honorerer i sidste ende.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor indenrigs- og sundhedsministeren taler om stempelur nede ved indgangsdøren til Folketinget, bortset fra at jeg forstår, at der er en fleksordning for de ansatte her i huset – og så argumenterer han imod det. Det er jo slet ikke noget, vi har fremlagt i vores forslag.

Hvorfor kan indenrigs- og sundhedsministeren ikke forholde sig til det forslag, vi har fremsat, i stedet for at skyde os alt muligt andet i skene og så polemisere imod det?

Lad mig så sige: Jeg synes nok, at begrundelsen med, at man går ind for forbud mod dobbeltmandater, når det gælder Europa-Parlamentet og Folketinget, i forhold til en borgmester og Folketinget, nemlig det, at afstanden er meget, meget længere fra Folketinget til Bruxelles, end den er fra en kommune og ind til Folketinget, godt nok er langt ude. Det er muligt, at den åndelige afstand er større, det skal jeg ikke bestride, men fysisk kan jeg ikke se, at det kan bære en selvstændig begrundelse.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det sidste kan jeg ikke forstå. Jeg kan da i dagspressen se, at der helt aktuelt er to danske europaparlamentarikere, den ene vist i øvrigt fra hr. Klaus Hækkerups eget parti, som har den holdning, at det slet ikke kan lade sig gøre at bestride hvervet i Europa-Parlamentet, medmindre man ligefrem flytter til Bruxelles. Så der må da være et eller andet med afstanden, der har en betydning.

Jeg forholder mig til det, som Socialdemokratiet foreslår. Socialdemokratiet anfører, at det er uetisk, at man tjener et beløb, der matcher vederlaget for en borgmesterstilling, og et folketingsvederlag. Det er ikke rimeligt; det er det, der er udgangspunktet. Og det andet udgangspunkt er det med tiden. Og så er det, jeg siger: